

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/216/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415206667
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415206667.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO : 35724803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO : 36613843, proti žalovanému R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. X, XXX XX O. nad X., v konaní o zaplatenie 245,21 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/203/2015-41 zo dňa 25. 01. 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a v tomto rozsahu vec vracia na ďalšie konanie.

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 197,41 € spolu s príslušenstvom, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok v poradí I.) a vo zvyšku návrh žalobcu presahujúcu sumu 197,41 € a úrokov z omeškania, zamietol (výrok v poradí II.).

2. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30. 06. 2016 (ďalej v texte „O. s. p.“) s odôvodnením, že žalobca mal vo veci úspech len čiastočný, a preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, a to v časti, v ktorej mu okresný súd nepriznal náhradu trov konania. Je toho názoru, že v danom prípade bol dôvod na priznanie požadovaných trov konania a právneho zastúpenia. Bol mu totiž priznaný nárok v rozsahu 197,41 € s príslušenstvom a vo zvyšku, teda v sume 47,80 € bol návrh na začatie konania zamietnutý. Do úvahy preto prichádzalo pomerné rozdelenie náhrady trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 2 O. s. p. s tým, že vo veci mal síce úspech čiastočný, avšak až v rozsahu 61,02 %. Nie je preto zrejmé, prečo k náhrade trov konania nedošlo zo strany súdu v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., ak jeho úkony boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci, ktoré vyčíslil v žalobnom návrhu ako i v podaní, ktorým ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní. Postupom okresného súdu však došlo k porušeniu zásady rovného prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti a ustanovenia článku 47 Ústavy SR, preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku preskúmal a v zmysle ust. § 220 O. s. p. ho zmenil a zaviazal žalovaného k úhrade trov konania a právneho zastúpenia.

4. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

5. Okresný súd vydal napadnuté rozhodnutie dňa 25. januára 2016 s tým, že Krajskému súdu v Banskej Bystrici bola vec predložená ako súdu odvolaciemu dňa 19. apríla 2016. Dňom 1. 7. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte aj „CSP“), ktorý v zmysle §

470 ods. 1 stanovuje, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prvej vety ods. 2 §-u 470 CSP však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktoré boli podané do 30. 6. 2016, a ktorý účinok zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej (od 1. júla 2016) účinnej právnej úpravy o odvolaní a odvolacom konaní sa v prípade týchto odvolaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď. tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

7. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie žalobcu prejednal a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (á contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti o náhrade trov konania (výrok v poradí III.) podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo zvyšku, teda vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 197,41 € spolu s príslušenstvom, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok v poradí I.) a vo zvyšku návrh žalobcu presahujúcu sumu 197,41 € a úrokov z omeškania, zamietol (výrok v poradí II.), zostáva rozsudok nedotknutý.

8. Požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie súdu musí dať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah povinnosti rozhodnutie riadne odôvodniť sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle všetkých okolností každej veci. Občiansky súdny poriadok účinný ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia okresného súdu minimálne kritériá pre odôvodnenie rozsudku stanovoval v § 157 ods. 2, podľa ktorého ustanovenia, súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Pokiaľ sa jedná o rozhodnutie o náhrade trov konania, o ktorom je možné rozhodnúť formou uznesenia, Občiansky súdny poriadok sa o obsahových náležitostiach jeho odôvodnenia nezmenšoval, keď v § 169 ods. 1 O. s. p. len pomerne stroho konštatoval, že odôvodnenie sa uvedie v písomnom vyhotovení uznesenia, a v odseku 2 prvá veta tohto ustanovenia stanovoval, ktoré uznesenia odôvodnenie obsahovať nemusia. Z dôvodu absencie komplexnejšej právnej úpravy, bolo pri posudzovaní obsahových náležitostí odôvodnenia rozhodnutia o náhrade trov konania primerane potrebné postupovať podľa § 167 ods. 2 O. s. p. a citované ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. (týkajúce sa povinnosti súdov odôvodniť svoje rozhodnutia) bolo nutné z hľadiska čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Garcia Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1999, ods. 26) vykladať a uplatňovať tak, že aj rozhodnutie o náhrade trov konania musí vo svojom odôvodnení obsahovať dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých bolo založené. Teda aj v rámci rozhodnutia o náhrade trov konania je potrebné, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné.

9. Podľa názoru odvolacieho súdu však predmetné rozhodnutie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania uvedené atribúty nespĺňa.

10. Nemožno opomenúť to, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia o náhrade trov konania síce poukázal na ust. § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého mal súd priznať náhradu účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, avšak, uvedené je nielen v priamom rozpore s výrokom napadnutého rozhodnutia, ak okresný súd žalobcovi v rozsahu sumy 197,41 € s príslušenstvom vyhovel, a len vo zvyšku návrh

žalobcu v rozsahu sumy 47,80 € tento návrh zamietol, ale i s jeho odôvodnením, ak okresný súd súčasne konštatoval, že žalobca mal úspech vo veci čiastočný. Rozhodnutie je nepreskúmateľné aj z dôvodu, že neobsahuje tzv. právne posúdenie veci, t. j. pod aké ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu a z akých dôvodov zistený skutkový stav subsumoval, ak odkaz na ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30. 06. 2016 je v priamom rozpore s jeho odôvodnením o čiastočnom úspechu žalobcu. Nemožno totiž opomenúť, že nie je úlohou strán „domýšľať“ si dôvody, na ktorých bolo súdne rozhodnutie založené, práve naopak, je povinnosťou konajúceho súdu odôvodniť svoje rozhodnutie tak, aby nevznikli žiadne pochybnosti o tom, na základe akých skutkových zistení, právneho posúdenia a z akých dôvodov bolo to - ktoré rozhodnutie súdu vydané. Uvedené nedostatky robia napadnuté rozhodnutie o náhrade trov konania nepreskúmateľným v inštančnom postupe a zároveň predstavujú zásah súdu do práva strán na spravodlivé súdne konanie. Rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania teda neobsahuje žiadne vlastné myšlienkové postupy okresného súdu, žiadne hodnotenia, úvahy, ktoré by stranám sporu dali jasnú právnu korektnú odpoveď na otázku, z akého dôvodu bolo o náhrade trov konania rozhodované v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal žalobca vo veci úspech čiastočný a súčasne, ak aj mal okresný súd na mysli ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, na základe čoho rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

11. Z vyššie uvedených dôvodov neostávalo odvolaciemu súdu iné len rozhodnutie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania (výrok v poradí III.) podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie za účelom opätovného posúdenia otázky nároku strán na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj výšky týchto trov, ktoré budú prípadne tej-ktorej strane priznané, ak uvedenú vadu nie je možné napraviť v odvolacom konaní.

12. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b)
- (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa
- (§ 429 ods. 2 CSP).